

معماری پایدار با نگرشی بر بوم شناسی فرهنگی (طراحی مجموعه تئاتر شهری)

سید رامتین حسنی^{۱*}

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال (iau.hasani@gmail.com)

چکیده

هنر تئاتر و سینما و نمایش از جمله هنرهایی است که از دیرباز مورد توجه عامه مردم بوده و برای آن ارزش و اعتبار خاص و ویژه ای قائل می شدند؛ اما امروزه متأسفانه کمتر به این هنر والا می پردازند که شاید بتوان یکی از دلایل بی مهری به این هنر را عدم وجود سالن های نمایش مناسب دانست؛ لذا نیاز به وجود چنین بنایی که بتواند پاسخگوی این نیاز باشد ضروری می نمود؛ بنایی که بتواند مخاطبان هنرهای نمایشی را در زمینه نمایش های آئینی، ملی، مذهبی، سنتی و حتی کلاسیک خشنود سازد. پروژه پیشنهادی، تنها سالن مخصوص به تئاتر می باشد که می تواند نیازهای مجموعه تئاتری استان را مرتفع نماید. این طرح شامل ۲ سالن برای نمایش های مدارس و سالن اجرای تئاترهای سنتی (مانند رسوم قدیم گیلان)، آیینی (مانند نقالی و شاهنامه خوانی)، مذهبی (مانند تعزیه) و همچنین دارای حیاطی برای نمایش های خیابانی است. از دیگر ویژگی های این بنا می توان این نکته را برشمرد و گفت از آنجاییکه مجموعه مورد بحث در حکم قطب نمایشی استانهای شمالی کشور است، از اینرو هتلی نیز در فضاهای آن پیش بینی گردیده تا پذیرای میهمانان اهل هنر و هنرمندان میهمان باشد.

واژگان کلیدی: معماری پایدار، بوم شناسی، فرهنگ و هنر، تئاتر شهری

۱- مقدمه

هنر نمایش و بالأخص تئاتر در گیلان تاریخچه ای بس طولانی دارد که اکنون متأسفانه ارزش آن رو به افول نهاده است؛ یکی از اهداف این طرح تلاش جهت کمک به بهبود و ارتقاء ارزش این هنر بود که امید است با اجرای پروژه هایی مشابه و همچنین حمایت بیشتر از این هنر بتوان آنرا حفظ و دیگر بار احیا نمود [۱].

تئاتر و هنر نمایش تاریخچه ای بس طولانی در ایران دارد. این هنر مردمی و قدیمی از دیرباز یکی از تفریحات مردم به شمار می آمد و همواره به اشکال گوناگون همچون نقالی، پرده خوانی، شاهنامه خوانی، تعزیه و ... حضور داشته و مردم با آن آشنایی کامل دارند. امروزه به علت ازدیاد سینماها و هنرهای تصویری دیجیتالی متأسفانه کمتر به این هنر ارزنده و قدیمی توجه می شود؛ اما هنرمندان این رشته همچنان سعی در زنده و پویا نگه داشتن این هنر دارند و از اینرو هرزچندگاهی با بعضی آثار فاخر و یا گاهاً طنز سعی در جذب تماشاگر و بیننده دارند. این هنر در استان گیلان نیز همچون سراسر ایران سابقه طولانی و بالارزشی دارد اما متأسفانه در حال حاضر کمتر به آن توجه می شود؛ هنرمندان این استان نیز همچنان سعی در حفظ آن دارند ولی یکی از دغدغه های موجود در این مسیر عدم وجود سالن نمایش برای تئاتر است [۲].